בראתי יצר הרע ובראתי לו MONSEYEDITION פלג המנחה ע"ט – 5:51 הדלקת גרות שבת – 6:52 זמן קריאת שמע/ מ"א – 9:07 9:43 – איריאת שמע /הגר"א סוף זמז תפילה/להגר"א – 10:46 טקיעת החמה שבת קודטי – 7:08 בוצט"ק צאת הסכבים – 7:58 צאה"כ / לרבינו תם – 8:20

TORAH TAVLIN IS ALSO AVAILABLE ONLINE TO VIEW ARCHIVES, STORIES.ARTICLES OF INTEREST OR TO SUBSCRIBE TO RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG ORSENDANEMAILTO

פרק ג' ד' דאבות

כ׳ אלול תשפ״ה שבת קודש פרשת כי תבוא – Shabbos Parshas Ki Savo - September 13, 2025

ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום ימין ושמאול

תנה כשאדם מקיים בתום את דברי השלחו ערור' מבלי להחמיר על דבריו. מוכיח בכר שהוא אדם כשר. וכל הליכותיו הם לש"ש. אולם זה המבקש להחמיר על יבריו, יתכן שגם הוא מן הכשרים, וחומרותיו נובעות מיראה יתירה השוררת בלבו. אולם יש מקום לומר שאין חומרותיו תוצאה מיראה. ואין זה כי אם עצת היצר המפתהו מכל סיג של יוהרא והתפארות. ויודע בעצמו שחומרותיו נובעות רק מרצוז עז לעורר נחת רוח לבוראו. עדיין אינו יכול להיות בטוח שאכן זהו רצונו של הקב"ה, ועליו לבדוק היטב אם איז חומרותיו אלו יכולות להביאו לידי תקלה. כי אחד מתחבולות יצר הוא לפתות את האדם שעליו להתחסד עם בוראו במקום שאיז זה מז הראוי.

וכאותה עובדא עם מרן בעל ה'חפץ חיים' זי"ע, שהקפיד על תלמידי ישיבתו זהיה דעתם מיושבת עליהם ויהיה ביכולתם לעבוד את בוראם כדבעי ביום המחרת.

להחת מראשית כל פרי האדמה אשר תביא מארצד

מצות ביכורים היא מצוה נפלא! ויש כח אדיר ונשגב ביה. וכדי לבאר גודל המצוה הדים דברי התרגום שני על מגילת אסתר. שהמן הרשע עשה גורלות על פי מזלות ראות באיזה חודש יהיה לו הכח להשמיד ולהרוג את כל היהודים. ובכל חודש וחודש זיה סיבה מדוע על פי המזל לא היה לו היכולת להרוג את כלל ישראל. עד שבא 'חודש אדר. ובאותו חודש היה לו היכולת על פי המזל. דבחודש ניסו היה לכלל שראל החג של פסח שהיה מגין עליהם ועל כן לא היה להמו היכולת להרוג כלל שראל בחודש זה. ובחודש סיוז היה היום טוב של מתז תורה וזה היה מגיז על כל שראל בחודש זה. ובחודש שבט אמר התרגום שני דבר נפלא וז"ל: "בשבט לא על מז

הרי בחודש שבט. המו לא היה לו היכולת להרוג כלל ישראל. דבחודש זה הוא ראש השנה לאילנות, ומחודש זה, כלל ישראל ביכולת להביא ביכורים מפירות של השנה החרשה. דבר נפלא! חזינן הכח של ביכורים שכח מצוה זו, לא היה הכח להמן הרשע להרוג את כלל ישראל. ויש לבאר מדוע מצות ביכורים בכח להגיז על כלל

ללכת אחרי אלהים אחרים לעבדם ... (כח-יד) - כל המוסיף גורע התפאר בכר שהוא 'מחמיר'... גם איש חכם וירא שמים אמיתי. שהינו מובדל ומופרש

בהבינו שלבסוף תצא דבר תקלה מחסידותו, ובעיקר מנסה בכך את הצדיקים והיראים. בהבינו שאת אלו לא יצליח לפתות לעבירה כמשמעה.

בראדיז שילכו לישוז בשצה עשר בלילה. כדי שימלאו את שצות השינה הנדרשת להם. היה מזרז את הבחורים לעלות על יצועם, והיה מכבה את האור הדלוק בהיכל הישיבה בדי לוודא בכר שלא ישארו איזה בחורים המתחכמים על דעתו. אולם היו איזה בחורים: שטעו לחשוב שדעתם יפה מדעתו של ה׳חפץ חיים׳, ושיערו שאינם צריכים כ״כ הרבה שעות לשינה, ועדייז יכולים הם לשקוד על תלמודם, ואחר שה'חפץ חיים' הלך לדרכו. המו הם מ<u>משכבם וחזרו להיכל הישיבה ושוב האירו את ההיכל ושבו לתלמודם.</u>

אשר ה' אלקיך נתן לך ... (כו-ב) - בענין הכח של ביכורים

בגלל די ביה הוא ריש ירחא שתא לאילנייא די מנהון מקריבין ביכורייא", ע"כ.

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Driving on Chol Hamoed. Since we have been discussing laws

of cars and Chol Hamoed Sukkos is around the corner, it is

relevant to talk about the following common cases. On Chol

Hamoed, the general rule is that one may only do a simple activity

for needs of the Yom Tov or Chol Hamoed itself. Skilled work

(ma'asei uman) is only permitted for cases of monetary loss or

for food needs (1). One might argue that since a license is

required to drive and necessitates care and extreme attention,

one should not be permitted to drive a car, even for *Yom Tov*

needs and certainly not for pleasure trips. However, this is not

the case. In regards to *Chol Hamoed*, a skilled activity means

when something new is created, such as building, plumbing,

sewing. Driving, however, doesn't create anything but rather

transports a car from place to place (2). Therefore, one may take a

pleasure trip as a bonafide holiday need and even use a GPS.

One may even drive a short distance that he could easily walk (3).

מאת הנאון מייר היב ברוך הירטפלו טליטיא, ראט כולל עטרת חיים ברוך, קליבלגד הייטס Monetary, Interpersonal Laws and Din Torah (46)

and should not be done. If a situation would come up where a final driving lesson is necessary to take a road test that will allow the driver to do festival needs that he needs, it is permissible. Similarly, if someone is only home Chol Hamoed, and will never otherwise be able to attain a skill that he will need as a life necessity, it is like a monetary loss - דבר האברד - and is permitted. Filling up a Car with Gasoline. One may deliberately wait till Chol Hamoed to purchase foods (4). Other needs, such as tissues, should be purchased before Yom Tov and not left on purpose to buy on *Chol Hamoed*. In case they were not bought before *Yom* Tov, even on purpose, one can buy them on Chol Hamoed if necessary for Yom Tov. Accordingly, one should fill up his gas tank before Yom Tov to avoid having to fill up on Chol Hamoed (5). If one didn't and needs to fill up for Yom Tov needs, it is permitted to fill up on *Chol Hamoed* (6), even if not all the gas will be used on Chol Hamoed ריבוי בשיעורים is even permitted on Yom Tov, as in O.C. 533:2, and certainly on *Chol Hamoed*]. Car repair is a bit **Driving Lessons.** Usually driving lessons are not a festival need more complicated and will be explained next week IY"H.

בין הריחונם — תבלין מדף היומי — הודיות ח. פסק for a mistaken קרבן (פר העלם דבר) does not bring a ב"ד "The *Mishnah* states "אין ב"ד חייבין עד שיורו כדכר שורונו כרת ושנגתו המאת"

unless the פסק resulted in רוב כלל ישראל being *ower* a במייד one would be בייגג and if done חייב כרת one would be במייד and if done לאו מ חטאת. Earlier we learned, if a ייבמות ח: ד"ה איו) **תוס**'. הרבו חטאת followed this erroneous פטר ב"ד. he would be פטר bringing a יבמות ח: ד"ה איו) **תוס**'. הרבו חטאת explains: על זדונו כרת comes to exclude וועל שגנתו חטאת" and עובר for if he is כרת omes to excludes חייבי לאויו מילה. Although they do have the punishment of כרת, one does not bring a מילה. if he is מילה

The מיב ב'ת ה'א ה'א] says: if one is מובר a מעשה שיש בה מעשה a מצות לא תעשה שיש בה a that one would be מריב כרת if הרבו חטאת ה ne is (alwavs), חייב כרת במיזיד that one is עבירה savs: Every רמב"ם The בשוגג that one is בשוגג is done בשוגג. There are only 3 exceptions to this rule. 1) בשוגג one who curses ה. This has no מעשה so it is excluded. 2 and 3) בשוגג They're excluded because they are מצות עשה and one only brings a רא תעשה on a לא תעשה.

The Mishnah ו.ט. says that a יחיד brings a כורבו חטאת (she-lamb or she-goat) for his חטאת. Whereas a שירה that must bring a הרבו חטאת brings a שעיר, it is referring to a king who is the highest authority שעיר, it is referring to a king who is the highest authority and אין על גבין אלא ה'. This excludes a standard אין על גבין אלא ה' that does have someone above him. The *Gemara* relates ויא: that אין על גבין אלא ה' asked ביו אני חייא considered great enough that if the ביהמ"ס, would be היים I would have to bring a שיאות for my מנו אני חייא (חניא for my שעיר answered that vou aren't the highest authority as you have a counterpart in בבל. namely the בבל and we *pasken* that you need בבל and we *pasken* that you need היש גלותא and we *pasken* that you need.

The באר שבע asks: What significance is there to his question, the בית המקודש wasn't standing during his lifetime? Some answer that ארבי wanted to bring. Similarly to בעיבנה הביהמ"ק ose he ever was a. שנג this way he could write it הלכה he case he ever was a שנג he will know which בעיבנה הביהמ"ק. when (ב"ב was חייב a חייב a אלישע [שבת יב"ל bo bring a חטאת שמינה when the האיב שמעאל בן אלישע [שבת יב"].

The אחרונים ask: Why does a פחות מכ' (under 20 years old) bring a אחרונים? After all, only one above 20 והגר"? אינגל ?חייב כרת and explains: A הרבו חטאת does not come as a גליוני הש"ס בסרה וברת וכברת ענש הכרת brings this האים של שבת פטיי atone for the גבירה. When we say that only on a אבירה that has a עניש כרת does one bring a הטאת. it is the עבירה that tells us that this. is very חטאת. It is only on these עונש כרת that one brings a חטאת, but the חטאת to the ענש כרת to the ענש כרת. So, even if one is under 20 and doesn't actually receive כרת avery עיין. הטאת a very מוור לאו that comes together with כרת and he therefore must bring a עיין. הטאת and he therefore must bring a עיין. הטאר שאלה בשם המהר"ל that brings this שי"ת חכם צבי שאלה בשם המהר"ל

Chacham Rabbeinu Chayim ben Attar zt"! (Ohr HaChayim HaKadosh) would say:

The curses detailed in *Parshas Bechukosai* are written in plural, while those in our *parsha* are expressed in the singular. The punishments mentioned previously are national in nature and will only transpire if the entire nation engages in sinful activities. For this reason, they are written in the plural. Our parsha, on the other hand, is expressed in the singular, as it addresses individuals who sin even at a time when the nation as a whole is behaving properly."

A Wise Man would say: "Those who lack courage will always find a philosophy to justify it."

Printed By: Quality Printing **Graphic Copy & Printing** (845)352-8533

Together CONNECT with הקב"ה Powerfully and Respectfully 855 400 5164 / Text 323 376 7607 / kvodshomavim ora

Frank Mishpachos on the upcoming chasuna of Leah'le & haim Zev. May they be zoche to buildabavis né'emánb'Yisroel together לשם ולתפארת

Mazel Toy to the Hoffman &

גם הוא להיכל הישיבה להורות לאלו הבחורים לציית לפקודתו. ובלית ברירה חזרו ליצועם. אולם היו כאלו שעדייז לא פסקה מהם. ושוב חזרו כבראשונה אל הגמרא. והחפץ חיים הופיע בשלישית כדי לודא שכולם מצייתים לפקודתו, וכשמצא שוב את ה'חכמים' כשהם רכונים על ספריהם, פתח ואמר: תלמידיי היקרים, שמא סבורים אתם שרצוני שלא תעסקו בתורה חלילה?! דעו לכם שטעות היא בידכם! ואדרבה. רק את טובתכם ואת תורתכם אני דורש! דהנה האיך יכול היצה"ר לקבל אחיזה כלשהי אצל בחורים מישיבת ראדיז, השקועים רק בעולמה של תורה? וכי יבוא ויאמר להם שלא ילמדו? הלוא יודע הוא שתלמידי הישיבה לא יצייתו לו. אולם מאחר שיש לו תפקיד להטות בני האדם מז היושר. לכז מצא היצר המצאה לפתות את התלמידים ל'קיצוניות', ולפתותם שיוסיפו להקדיש עוד ועוד שעות לעסק התורה. בידעו שכוחותיהם של הבחורים לא יעמדו להם. ויתהפכו לבסוף לחולים בגוף ובנפש ר"ל. והדברים יתנו את אותותיהם בכל ימי חייהם. כי יצטרכו להתמודד עם חולשותיהם. ושוב לא תהיה ביכולתם להתמיד בלימודם כדבעי. וכאן הפטיר ה'חפץ חיים' את דבריו באמרו: האם נסייע בידו להרוס אותנו?!

ועל דבר זה רמז הכתוב שאחר שאמר ׳ולא תסור מכל הדברים אשר אנכי מצוה אתכם היום' הוסיף 'ימיז ושמאול'. להורות שגם אם נדמה לר שאיז הנטיה בגדר 'חטא', ואין זה כי אם חומרא - בחי' 'ימין', אף על פי כן היה זהיר מזה. ולמה התשובה היא: ׳וּשׂמאול׳! כלומר. כשאומר ׳ימין ושמאול׳ ודאי כוונתו לומר ׳ימין או שמאול'. כי מי שנטייתו היא ל'ימיז' איז נטייתו לשמאול'. ומי שנטייתו לשמאול'אין נטייתו ל'ימין', כך שאי אפשר לפרשו כמשמעו שהטייה היא הן לימין והו לשמאל. ולמה אם כז כתב 'ימיז ושמאול' ב'ואו' המוסיף? להורות שמתור שאתה מיימיז תמשיר לבסוף להשמאיל. - שמדובר בחומרא דאתי לידי קולא... ישראל. יש כמה וכמה מצות. ולא מצינו שיש להם הכח נורא כזו.

ונראה לבאר העניז, דהנה כל המפרשים ביארו שעיקר התכלית במצות ביכורים הוא "הכרת הטוב". להודות להשי"ת על כל הפירות שניתנה לנו. והאריכו כל המפרשים בזה באריכות גדולה. ועיקר העבודה של הכרת הטוב הוא לבא לידי האמונה בהשי"ת. שהוא הזו ומפרנס לכל. ואיז עוד מלבדו. ואנו אומרים בשירה של הודאה של מזמור לתודה (תהלים ק). שהוא המזמור שאומרים כשמביאים קרבז תודה – "דעו כי ה' הוא אלהים הוא עשנו ולו אנחנו עמו וצאז מרעיתו".

ועי' **במלבי"ם** שביאר "ה' הוא אלקים". שהכוונה לומר שכל הכוחות הם כולם המתפשטים במציאות. והוא המנהיג את כולם. וזהו ממש האמונה "איז עוד מלבדו". וגם מה שאנו אומרים "הוא עשנו ולו אנחנו". כתיב "לא" והרי "לו". וביאר הרד"ק כוונת הכתיב וז״ל: ״ופירושו שלא נוכל לומר כחנו ועוצם ידינו עשה לנו את החיל הזה". עכ"ל. וזהו התכלית של הודאה להשי"ת לבא לידי האמונה שלימה בהשי"ת. ולא חו"ש לומר "כחי ועצם ידי". "לא אנחנו". וזהו עיקר התכלית של הבאת ביכורים לבא לידי האמונה. שכל מה שהשגנו בפירות השנה החדשה כולם הם מאת השי"ת ולא מכוחינו שאין עוד מלבדו. וכיון שכז. מובן הייטב מדוע מצות ביכורים מגיז על כלל ישראל. שזהו הסגולה הידוע של הנפש החיים של "איז עוד מלבדו". שהמאמיז באיז עוד מלבדו. איז שום רע יכול לשלוט ביה כלל.

יתנך ה' נגף לפני איביך בדרך אחד תצא אליו ובשבעה דרכים תנום לפניו ... (כח-כה)

Sigmund Freud, the Austrian neurologist and psychiatrist who is widely considered the father of psychoanalysis and a founding figure in psychology, is best known for developing a therapeutic technique that explores unconscious thoughts and feelings to treat mental health issues. Freud was 82 years old and suffering from cancer of the jaw when he fled to London from Vienna in 1938. Freedom gave him a final burst of creative energy and in the last 18 months of his life he finished a book which he had hesitated over for years and compiled a summary of his life's work, An Outline of Psychoanalysis.

When asked about his productivity at the time, he was known to give a rather curious response: "Thank the Fuhrer." After Hitler came to power, many Jews saw the writing on the wall and left Germany. Einstein, for example, did so almost at once. But Freud steadfastly refused, even though many friends warned him that the Nazis were bound to take over Austria. When they finally did in March 1938, Freud still would not consider leaving. He only changed his mind on March 22nd when the Gestapo arrested his beloved daughter Anna. Gripped with fear, Freud frantically paced up and down his apartment and he did not even know of the pills she had taken with her so that she could commit suicide in case she was tortured.

In the end, Anna was allowed to return home as a result of intense pressure from two close friends of Freud, Princess Marie Bonaparte, Napoleon's great grandniece and William Bullitt, the American ambassador to France, These connections, however, would not have been enough to persuade the Nazis to let Freud leave. Here, he had an improbable stroke of luck. The Nazis imposed a Komissar to run every Jewish business in Austria just as they had done in Germany. The Komissar's job was to fleece Jews of as much money as they could. By sheer fluke, the Nazis appointed as Freud's Komissar Dr. Anton Sauerwald, a forty-four year-old chemist whose hobbies included bomb-making and gardening. It was Freud's good fortune that Sauerwald's professor had been one of Freud's friends. As an academic, Sauerwald felt he had to read Freud's books so that he could perform his duties properly. Recognizing Freud's brilliance, slowly the Nazi chemist became convinced that he should help Freud, even though he was a Jew. He hid damning evidence that the analyst had secret bank accounts in a number of European countries. Then he helped Freud and sixteen members of his family get exit visas. These cost a great deal of money which Freud did not have, but his Komissar arranged for the sale of some of Freud's antiquities to foot the bill. Even more remarkable, Sauerwald got the Gestapo to pay for transporting Freud's books and the famous analytic couch to London.

On the day of his escape, the Gestapo would not let Freud board the train for Paris until he provided a statement that absolved them of blame. "I can heartily recommend the Gestapo to anyone," Freud wrote. The Nazis did not see the irony.

Freud told his friends he thanked Hitler for making it necessary for him to leave. Sauerwald stayed in touch and then came to London himself to see the old man; Freud promptly complained about English doctors and asked him to get his Vienna doctor to come to treat him. As the doctor was a Nazi he didn't need an exit visa, and Sauerwald offered to drive him to London. The doctor operated on Freud the day after he arrived, an operation Freud believed gave him another year of life.

One might have expected the Freud family to be very grateful to Sauerwald, but sadly they were not. After the war, one of Freud's nephews, Harry, who was an American officer tracked Sauerwald down and had him arrested. Sauerwald was charged with war crimes, specifically of robbing the Freud family of its assets. Sauerwald's trial lasted longer than those at Nuremberg. He spent months sick in jail before he ever set foot in the court. From his cell Sauerwald appealed to the Freud family for help and eventually Anna wrote a letter detailing how Sauerwald had saved her father. But even then, she did not actually sign it.

When the dust settled, it was determined that Dr. Anton Sauerwald had saved 16 Jews in all. He failed to obtain exit visas for four of Freud's sisters, and they all died in concentration camps. Although he was prosecuted, many historians feel he deserved far better than he received. Perhaps when Freud was thanking the Fuhrer, he had another Nazi in mind. (Escape of Signatural Freud)

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAPTORAH BY AN UNEQUALED HISTORIAN כי הנה החשך יכסה ארץ... (ישעי' מ-ב)

that darkness shall cover the earth. In fact, Chazal (Sanhedrin 99a) tell us that one should be cautious to hasten the day of reckoning, for it will be a day of darkness - as is relayed by Amos HaNavi (5:18). As such, Chazal say that Moshiach we so anxiously awaiting the coming of *Moshiach*?

The answer lies in the words of *Chazal*. The *Gemara* tells us there that the following question was asked to Rabbi Avahu: "When will Moshiach come?" He answered that he will come "when darkness enshrouds these people." To this the questioner remarked that it would seem as though Rabbi

Yeshaya HaNayi exhorts Klal Yisroel to arise, for their Avahu was cursing the Jews. However, the truth is that Rabbi light has dawned. However, in the next posuk, the Navi says Avahu was conflating the heretic questioner with the heretical nations of the world. This, says *Chazal*, is comparable to a rooster and a bat who are looking forward to the light of day. For the rooster, light is an indication of his impending time to become active. But for the bat, nighttime is his daytime, when will come when "darkness befalls the people." If so, why are he is active. What may appear to be darkness to one, may just be lightness in disguise – and vis-a-versa.

> Klal Yisroel anxiously awaits the coming of Moshiach because we know that while there may be an incredible darkness that will befall the world, Hashem will always shine light upon his children, and the light we are so desperately seeking is right there waiting for us.

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

From this *posuk*, the *Torah* is clearly detailing to us how critical it is to serve *Hakadosh Boruch Hu* with happiness. In would seem that העוכחה - true happiness and joy, is the antidote or can at least help prevent - תוכחה - the harsh curses that we. Rachmana Litzlan, must sometimes endure.

It is told that one year, as the **Baal Shem Tov** zt" waited to recite kiddush levana on Motzei Yom Kippur, there was no visible moon as the sky was completely overcast. He saw with ruach hakodesh that it was imperative for it to be recited that night, or the results could be catastrophic for *Yidden* around the world. He tried all sorts of his holy *avodah* to clear the skies, but to no avail. The clouds remained overcast and the holy tefillah could not yet be recited.

The Chassidim, oblivious to their Rebbe's angst and actions, were dancing joyously as every year, to celebrate the culmination of the holy day. Their ecstatic dancing reached a frenzy and they dared to ask their Rebbe to join. He agreed and did indeed dance with them. In the midst of rejoicing, they suddenly realized that the moon appeared! A neis!

The Baal Shem Tov exclaimed: "What I couldn't accomplish through Kabbalistic supplications was achieved with the simcha we exuded just being עובדי ה' בשמחה." In fact, the Rebbe, $\mathbf{Reb}$ $\mathbf{Bunim}$ zt"t quotes the posuk, "כי בשמחה" "With happiness you will go out" and explains it as follows: Through the middah of simcha, you will be enabled to leave to exit – from all your tzaros.

We read these words specifically at this juncture, that we may strengthen our resolve, both personally and communally to live and serve Hashem b'simcha. Perhaps through the joy we exhibit, Hashem will rescind all גיירות קשות and shower us all with unlimited beracha and besuras tayos! תכלה שנה וקללותיה, תחל שנה וברכותיה!

משל למה הדבר דומה

תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ... (כח-מו)

משל: Moshe Shmuel Noll, a 21-year-old Israeli soldier from Beit Shemesh, fell in battle in northern Gaza on July 8, 2025, after a life marked by extraordinary perseverance. From struggling to read, to embodying joy and faith, his story, shared by his rabbis at his moving funeral, reveals the profound spirit behind the soldier's sacrifice.

At the funeral, his rebbi from *Kfar Zeitim Yeshivah* shared one thing of profound significance. This is what he said: "Moshe had unimaginable learning difficulties. He couldn't read or write when he arrived at the *veshivah*. Yet he never gave up. He borrowed children's books to practice reading, year, section by section, reviewing until he knew it by heart. bird reaching ever higher levels of spirituality?

But this is what really struck me: Despite all his struggles, Moshe was always happy and smiling! When I asked how he managed to stay so positive, Moshe's response was profound and well beyond his years: 'Things are hard enough for me as it is. Do I need to add the challenge of sadness too?!"

נמשל: One of the most important ideas in Judaism is happiness. The *Torah* tells us the reason for so much suffering is, "Because you didn't serve Hashem with happiness." Imagine if we all thought the same way young Moshe Shmuel, Hy"d, felt throughout his short life choosing not to add unnecessary suffering to life's inevitable challenges. We would be better people. We would feel better and have better relationships with the people closest to us. without shame, just pure determination. When he wanted to Ultimately it is up to each individual to choose his or her life. learn to daven, he memorized the entire prayer service over a Is it going to be a life of burden, or a life of glamour, light as a

וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך ... (כח-י) GOLDEN NUGGETS ON THE PARSHA WITH A POCUS ON LESSONS HOW TO SERVE HASHEM AND BE A BETTER JEW BY R'YEHOSHUA GOLD

On our posuk, Chazal say: "אלו תפילין שבראש", this refers to the tefillin worn on the head. My grandfather would often share a story about the **Baal HaTanya**. When the Alter Rebbe was imprisoned by Russian authorities, a jailor entered his cell and saw him wearing tefillin. He immediately fled in fear. The Chassidim asked what had frightened him so. The Baal HaTanya answered: "Chazal say that the nations will see Hashem's name upon us and fear us, which is fulfilled through the tefillin shel rosh." But they pressed further: "Rebbe, the Cossacks see us wearing tefillin regularly, and they show no fear!" The Rebbe explained: "The Gemara doesn't say tefillin 'Al harosh', tefillin upon the head, but tefillin 'Shebirosh' - tefillin within the head When tefillin become part of who we are, shaping our thoughts and essence, then their power shines forth and commands awe.'

The Meshech Chochma, R' Meir Simcha Hakohen zt"l, adds further depth. The tefillin shel rosh and shel yad each contain Hashem's Name 21 times. Together, they total 42, corresponding to a special forty-two letter Name of Hashem mentioned in the *Gemara*, revealed only to men of great stature. This is our goal; to reach a point when *Hashem's* Forty-Two Letter Name will be revealed to the world. In our current exile, a time of hester panim, we primarily experience the aspect of shel yad, which is hidden from view. By internalizing the message of tefillin, we can reach a period of shel rosh, which is worn openly. *Hashem's* forty-two letter Name will be revealed, and the nations will revere Him and His people.

This idea appears at our redemption's beginning. When Moshe asked what Name to tell *Bnei Yisroel* in *Mitzrayim*, Hashem replied: אהי-ה אשר אהי-ה, numerically 21. At the Exodus, Hashem revealed אהי-ה, two times 21, equaling 42. Redemption moved from concealment to revelation. May we merit the final Geulah, when the posuk will be fulfilled: "זראו eall nations will see *Hashem's* Name upon us, and the world will stand in awe. כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך